

rigtige Doktrin, men vil han kritisere den og søge et Sted, hvor den nærmest kan rammes, er der et andet Punkt, som han til Dels, men ikke i denne Sammenhæng var inde paa — efter min Mening ganske vist med nogle Fejlslutninger — det er det, at man ikke maa glemme, at naar Statsbanen befordre en rejsende fra Kjøbenhavn til Frederikshavn, saa vil denne rejsende paa mange Punkter — først mellem Kjøbenhavn og Roskilde, dernæst mellem Slagelse og Korsør, dernæst mellem Nyborg og Odense, saa maaske igen mellem Odense og Middelfart — hindre, at man paa hver af disse Stationer kan faa en anden rejsende med, som vilde være med til at betale Grundafgiften. Det er egentlig der, forekommer det mig, at der er lidt af en Brist i det Regnestykke, som er opstillet af Statsbanerne, men ikke saa meget i den paa samme byggede Betragtning, fordi Togene let kunne forøges og sjældent ere fyldte. Men naar man med fuld Ret kan sige, at Udgifterne til Banens Vedligeholdelse, Slidet paa Banen, Stationerne og Stationspersonnellets Tilstedeværelse, Banebevogtning, kort sagt, det allermeste af Udgifterne er der og er der i lige høj Grad, enten Folk rejse kort eller langt, saa have Statsbanerne, fordi den Ekstraudgift, som den lange Rejse medfører, er saa forsvindende ved Siden af det andet, Lov til, ligesom den er interesseret i og staar sig ved, at give en meget betydelig Rabat paa den lange Rejse. Jeg tror derfor, at hvis man gik væsentlig bort fra den Doktrin, som det ærede Medlem gik løs paa, vilde man meget lidt naa det store økonomiske Udbytte, som det ærede Medlem ønskede. Ved det, som jeg her nævnte, kommer jeg ind paa en anden Betragtning af det ærede Medlem. Han mente, at det var saa galt, at vi lod et Tog fra Fredericia eller Nyborg gaa ikke blot til Aarhus, men til Hobro og til Aalborg, nej, vi skulle ind paa en helt anden Driftsmaade. Jeg antager, at det, han tænkte sig, var at lade smaa Tog gaa: f. Eks. mellem Hadsten og Aarhus for at transportere de rejsende, andre smaa Tog mellem Hobro og Aalborg, mellem Hobro og Randers o. s. v., rent glemmende, at de Lokalforbindinger, han vil naa, faa vi jo ved de gennemgaaende Tog. De gennemgaaende Tog muliggøre netop, at vi kunne have den nogenlunde billige Nærtrafik, fordi de støtte sig dels til de gennemgaaende Rejser, men ogsaa netop til de korte Rejser, der, som jeg før nævnte, ofte ville være Rejser, som

ikke ere længere end fra Aarhus til Langaa, fra Langaa til Randers o. s. v. Kort sagt, det er meget rigtigt og nødvendigt overalt, hvor den lokale Trafik kan nøjes dermed, at kombinere den paa en fornuftig Maade med den gennemgaaende Trafik. Det, som det ærede Medlem, saa vidt jeg kunde forstaa ham, maatte tænke sig, var en saadan Besørgelse af Nærtrafikken, som vi ganske vist kunne etablere i enkelte Dele af Landet, til Eksempel her ved Kjøbenhavn, mellem Kjøbenhavn og Klampenborg, efter min Mening ogsaa i Tidens Løb mellem Kjøbenhavn og andre Stationer langs Kysten, hvor en Nærtrafik alene kan bære Togene, og som det ærede Medlem for Hurup (N. Andersen) i Gaar med Rette udtalte, kan bære den med meget billigere Takster, end Nærtrafik ellers kan gøre det.

Jeg skal derefter, idet jeg har maattet være uenig i enkelte af de Veje, ad hvilke det ærede Medlem mente, vi skulde forbedre vort Udbytte af Statsbanerne, komme ind paa et Punkt, hvor jeg er ganske enig med ham, og hvor jeg, hvis jeg ikke havde taget Ordet for andet, vilde have taget det for at udtale omtrent det samme som han. Jeg fandt det i sin Tid ganske forkasteligt, at vi samtidig med, at vi fastslog Taksterne, kastede Dobbelttaksterne, Tur- og Returtaksterne, bort, ligesom at vi nu straks i den første Passus, hvormed vi lovbinde Administrationen, som her under Nr. 2 a, sige: „Dobbeltbilletter til nedsat Betaling udstedes ikke“. At forbyde dette vil efter min Mening være ganske urigtigt over for enhver Administration, fordi det ærede Medlem sikkert har Ret i, at det netop var dette Skridt af os, der tvang os til de urimelig lave Grundtakster for hele vor Statsbanedrift, idet vi vare nødte til at gaa ned til den meget lave Takst, naar vi ikke vilde forøge Udgiften ved netop de Kunderejser, som det ærede Medlem mente, man ikke maatte fordyre, og som Statsbanerne heller ikke staa sig ved at fordyre. Jeg har selv i de mellemliggende Aar haft Lejlighed til ved to Baner at staa over for Bestemmelse om Banetaksterne, jeg har ganske vist gjort akkurat det, som det ærede Medlem foreslog. Jeg har faaet de vedkommende til at sætte meget høje Grundtakster — det kunde man gøre der og dog faa et passende Antal af Enkeltrejsende — men for Rejser frem og tilbage samme Dag har Billetprisen saa kun et Tillæg af knap 20 pCt. Jeg kan ikke sige andet, end at Resultatet har vist, at